

Mål C-342/20

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

23 juli 2020

Domstol som begär förhandsavgörande:

Helsingfors förvaltningsdomstol (Finland)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

9 juli 2020

Klagande:

A SCPI

HELSINGFORS

FÖRVALTNINGSDOMSTOL

9.7.2020

BESLUT

Diarienummer:

Ärende:

Begäran om förhandsavgörande till Europeiska unionens domstol enligt artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF)

Klagande:

A SCPI
Ombud: Advokat Mikko Larvala

Ytterligare deltagare i rättegången:

Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt
A SCPI

Överklagat beslut:

Skatteförvaltningens beslut nr P0069824222 av den 13 juni 2019 om förhandsavgörande beträffande inkomstbeskattning

Saken i det nationella målet

1. Enligt lagen om beskattningsförfarande kan Skatteförvaltningen på ansökan av den skattskyldige meddela bindande förhandsavgörande om inkomstbeskattningen. I ansökan ska sökanden lägga fram den utredning som behövs för att ärendet ska kunna avgöras.
2. Skatteförvaltningen ska på yrkande av sökanden iaktta ett lagakraftvunnet förhandsavgörande när beskattningen verkställs. Ett av Skatteförvaltningen meddelat förhandsavgörande får överklagas vid förvaltningsdomstolen. Över förvaltningsdomstolens beslut får besvär anföras endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.
3. I förevarande nationella mål har A SCPI (nedan kallat klaganden) begärt förhandsavgörande hos Skatteförvaltningen enligt nedanstående framställning för beskattningsåren 2019 och 2020. Klaganden har överklagat Skatteförvaltningens förhandsavgörande för beskattningsåret 2020 vid förvaltningsdomstolen.
4. Målet avser tolkningen av artiklarna 49, 63 och 65 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF).

Begäran om förhandsavgörandes från Skatteförvaltningen och Skatteförvaltningens förhandsavgörande

Ansökan om förhandsavgörande från Skatteförvaltningen

5. Klaganden är en placeringsfond enligt fransk rätt i form av ett bolag med variabelt kapital (Société Civile de Placement Immobilier à Capital Variable) som investerar i fast egendom i Frankrike eller inom euroområdet. Placeringsobjekten hyrs ut till näringsidkare. I slutet av år 2017 [Orig. s. 2] uppgick placeringsfondens värde till cirka 32 miljoner euro. Bolaget hade placeringar i fyra fasta egendomar i fyra olika länder inom euroområdet. I slutet av år 2017 hade bolaget 926 andelsägare.
6. Klaganden är en juridisk person enligt fransk rätt men endast ett bolag kallat A SAS ("A" Asset Management, Société par actions simplifiée), som också förvaltar medlen, företräder detta och fattar för detta alla beslut i enlighet med lag och bolagsordning. Klaganden själv kan inte genomföra rättsliga operationer. Klaganden står under tillsyn av den franska finansinspektionen (AMF) och är en alternativ placeringsfond i den mening som avses i direktiv 2011/61/EU.

7. Placerarna utför sina investeringar genom att teckna aktier i klaganden. De kan också genomföra inbördes affärer med dessa aktier. Bolaget kan också återköpa aktier men i princip endast till den del som motsvarar nyteckningar. I annat fall är återköpskursen betydligt lägre.
8. Placerarna får för sina aktier årligen den avkastning som motsvarar deras nettohyresavkastning och sina övriga finansiella intäkter. Bolagsstämman beslutar om utdelning av avkastningen. Bolaget ansvarar för sina skulder gentemot tredje person, men placerarna ansvarar i andra hand för bolagets skulder.
9. Klaganden är inte inkomstskattskyldig i Frankrike utan är med avseende på beskattning en transparent enhet. Placerarna är skattskyldiga både för avkastningen av sina aktier och för vinster som förvärfas vid försäljning eller återköp av aktier.
10. Klaganden planerade i juni 2019 att ingå ett köpeavtal gällande aktier i två finländska ömsesidiga fastighetsaktiebolag. Dessa fastighetsaktiebolag ägde fast egendom använd för detaljhandel. Då affären genomförs bedriver klaganden i Finland uthyrning av fast egendom i fråga om de lokaler som kontrolleras av denna på grundval av aktieinnehav i fastighetsaktiebolaget. Dessutom överväger klaganden möjligheten till ytterligare placeringar i fast egendom i Finland genom förvärv av aktier i andra ömsesidiga fastighetsaktiebolag eller genom direktinvesteringar i fast egendom. Klagandens samtliga investeringar syftar till långsiktigt ägande, eftersom denna måste inneha den fasta egendomen i minst fem år. Därefter kan klaganden sälja de finländska fastigheterna och aktierna i fastighetsaktiebolaget i syfte att erhålla kapitalvinster.
11. Klaganden och det för dess beslut ansvariga företaget A SAS har sin huvudetablering i Paris samt driftställen även på andra ställen i Centraleuropa, men de båda bolagen har inga affärslokaler eller andra driftställen i Finland, från vilka ens delvis investeringen i den finländska fasta egendomen förvaltas eller inom vilken beslut rörande denna fattas. A SAS förvaltar investeringarna i Finland helt och hållet i Frankrike. A SAS har gett bolaget BDO i uppdrag att understödja detta vid hanteringen av finländska mervärdesskatteärenden.
12. På grundval av den finländska inkomstskattelagen och det finländsk-franska dubbelbeskattningsavtalet står det klart att klaganden i princip är skattskyldig i Finland för där förvärvade hyresintäkter, både från den fasta egendom som ägs direkt och de lägenheter som kontrolleras på grundval av ägandet av aktier i det ömsesidiga fastighetsaktiebolaget. Eftersom en finländsk placeringsfond i fråga om inkomstbeskattning är ett samfund och befriat från inkomstskatt ska det i målet avgöras om inte skattebefrielse med anledning av principen om fri rörlighet för kapital i FEUF och EES-avtalet **[Orig. s. 3]** också måste tillämpas på utländska fonder, vilka motsvarar finländska placeringsfonder. I bestämmelserna i inkomstskattelagen görs åtskillnad vid beskattning mellan en finländsk och en fransk placeringsfond endast på grundval av i vilken stat placeringsfonden har sitt säte.

13. Klaganden anser sig vara en aktör som motsvarar en finländsk placeringsfond, vilken inte är skattskyldig i Finland för de av denna förvärvade hyresintäkterna och försäljningsvinsterna. Vad som kännetecknar klaganden motsvarar enligt denne vid en objektiv bedömning, i huvudsak på grundval av domstolens praxis, en finländsk placeringsfond.

Frågor i ansökan om förhandsavgörande

14. Ska klaganden under de förhållanden som redovisas i ansökan anses vara jämförbar med en finländsk placeringsfond i den mening som avses i 3 § i inkomstskattelagen och på grundval av 20 § i inkomstskattelagen befriad från inkomstskatt?
15. Är klaganden skattskyldig i Finland för sina där förvärvade hyresintäkter och vinster från försäljning av fast egendom och aktier i fastighetsaktiebolag?

Skatteförvaltningens beslut av den 13 juni 2019 beträffande förhandsavgörande för beskattningsåren 2019 och 2020

16. Skatteförvaltningen har som förhandsavgörande för beskattningsåret 2019 angett att man kan utgå från att klaganden under de förhållanden som redovisas i ansökan i enlighet med sina grundläggande kännetecken är jämförbar med en finländsk placeringsfond i den mening som avses i 3 § 4 punkten i inkomstskattelagen och att klaganden kan anses vara befriad från inkomstskatt på grundval av 20 § 1 mom. i inkomstskattelagen. Klaganden är enligt Skatteförvaltningen inte skattskyldig i Finland för sina där förvärvade hyresintäkter och vinster från försäljning av fast egendom och aktier i fastighetsaktiebolagen.
17. Skatteförvaltningen har fastställt att man kan utgå från att fonden A SCPI under de förhållanden som redovisas i ansökan på grundval av de under beskattningsåret 2019 gällande bestämmelserna om beskattningsrätt enligt vad som i funktionellt hänseende kännetecknar denne är jämförbar med en placeringsfond i den mening som avses i 3 § 4 punkten i inkomstskattelagen med beaktande av artiklarna 49 och 63 i fördraget om Europeiska unionens arbetsätt och domstolens praxis på området liksom nationell rättspraxis. De av klaganden under beskattningsåret 2019 i Finland förvärvade hyresintäkterna samt vinsterna från försäljning av fast egendom och aktier i fastighetsaktiebolag är därmed befriade från skatt på grundval av 20 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen.
18. Skatteförvaltningen har som förhandsavgörande för beskattningsåret 2020 angett att man bör utgå från att klaganden under de förhållanden som redovisas i ansökan i enlighet med sina grundläggande kännetecken motsvarar ett finländskt samfund i den mening som avses i 3 § 4 punkten i inkomstskattelagen och att klaganden på grundval av 20 a § 1 mom. i inkomstskattelagen anses vara skattskyldig för de av denna förvärvade inkomsterna. Klaganden är enligt Skatteförvaltningen

skattskyldig i Finland för sina där förvärvade hyresintäkter och vinster från försäljning av fast egendom och aktier i fastighetsaktiebolagen.

19. I det förhandsavgörande som meddelades för beskattningsåret 2020, vilket har överklagats av klaganden, fastställde Skatteförvaltningen att klagandens jämförbarhet med ett inhemskt aktiebolag också framgår av den fondbroschyr som bifogats ansökan. Fondens avkastning utbetalas till andelsägarna endast om bolagsstämman så beslutar. Klaganden [**Orig. s. 4**] är enligt Skatteförvaltningen en investeringsenhet med variabelt kapital, varför denna inte har den i 20 a § 4 mom. i inkomstskattelagen föreskrivna juridiska formen för en avtalsbaserad specialplaceringsfond.
20. Därmed är de av klaganden under beskattningsåret 2020 i Finland förvärvade hyresintäkterna och vinsterna från försäljning av fast egendom och aktier i fastighetsaktiebolag beskattningsbar inkomst på grundval av 10 § 1, 6 och 10 punkten i inkomstskattelagen i Finland.

Parternas huvudargument

21. Klaganden anser att 20 a § i inkomstskattelagen strider mot unionsrätten, eftersom det där krävs att endast avtalsbaserade fonder med säte i EU anses vara specialplaceringsfonder. Klaganden är enligt Skatteförvaltningen på det i begäran om förhandsavgörande redovisade sättet i alla avseenden en aktör som motsvarar en finländsk placeringsfond. Den enda skillnaden skulle vara att klaganden i enlighet med kraven i fransk lag rörande placeringsfonder har formen av bolag, medan placeringsfonder enligt den finländska lagen om placeringsfonder bildas på avtalsrättslig grund.
22. Som det förklaras i beslutet från Skatteförvaltningen för år 2019 motsvarar klaganden enligt vad som i funktionellt hänseende kännetecknar denne en finländsk placeringsfond. Detta förhållande ändras inte av att inkomstskattelagen ändras.
23. Klaganden anser att 20 a § i inkomstskattelagen utgör ett förbjudet statligt stöd för finländska fonder, eftersom dessa såsom avtalsbaserade kan komma i åtnjutande av skattebefrielse, medan däremot utländska fonder i form av bolag eller truster är inkomstskattskyldiga i Finland. Detta skulle gälla trots att fonderna objektivt sett är lika.
24. Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har slagit fast att direkta skatter enligt domstolens fasta rättspraxis visserligen omfattas av medlemsstaternas befogenhet, men att medlemsstaterna inte desto mindre ska iaktta unionsrätten vid utövandet av sina befogenheter (t.ex. dom C-632/13, punkt 28). Eftersom det inte finns några harmoniserade bestämmelser på unionsnivå om verksamhetsformerna för gemensamma placeringar och inkomstbeskattningen av dessa har medlemsstaterna rätt att ställa olika nationella krav för olika verksamhetsformer för gemensamma placeringar efter deras funktionssätt. Medlemsstaterna har också

rätt att på olika sätt beskatta olika verksamhetsformer för gemensamma placeringar. Klaganden uppfyller Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt inte de förutsättningar för befrielse från skatt som anges i 20 a § fjärde stycket i inkomstskattelagen för avtalsbaserade specialplaceringsfonder.

Nationell rätt och förarbeten

Under beskattningsåret 2020 tillämplig nationell rätt

25. Enligt 3 § 4 mom. i inkomstskattelagen (i den version som föreligger i lagen om ändring av inkomstskattelagen, 528/2019) avses med samfund i denna lag bl.a. aktiebolag, placeringsfonder och specialplaceringsfonder. [Orig. s. 5]
26. Enligt 9 § 1 mom. 2 punkten i inkomstskattelagen är personer som under skatteåret inte har varit bosatta i Finland samt utländska samfund skyldiga att betala skatt på inkomst som har förvärvats där (begränsad skattskyldighet).
27. Enligt 10 § 1 punkten i inkomstskattelagen är inkomst som förvärvats i Finland bland annat inkomst av där belägna fastigheter eller av lägenheter som innehas på grundval av aktier i ett finländskt bostadsaktiebolag eller annat aktiebolag eller på grundval av medlemskap i ett bostadsandelslag eller något annat andelslag.
28. Enligt 10 § 6 punkten i inkomstskattelagen är inkomst som förvärvats i Finland bland annat dividend, ränta på andelskapital och annan därmed jämförbar inkomst från ett finländskt aktiebolag, andelslag eller annat samfund, gottgörelse för bolagsskatt som hänför sig till sådan inkomst samt andel i finländska sammanslutningars inkomst,
29. Enligt 10 § 10 punkten i inkomstskattelagen är inkomst som förvärvats i Finland bland annat vinst som har uppkommit vid överlåtelse av en fastighet som är belägen där eller av aktier eller andelar i ett finländskt bostadsaktiebolag eller annat aktiebolag eller andelslag, av vars samtliga tillgångar till mer än 50 procent utgörs av en eller flera fastigheter som är belägna där.
30. Enligt 20 a § 1 mom. 1i inkomstskattelagen (i den version som föreligger i lagen om ändring av inkomstskattelagen, 528/2019), viken trädde i kraft i början av år 2020, är placeringsfonder i den mening som avses i 2 § 1 mom. 2 punkten i första kapitlet i lagen om placeringsfonder (213/2019) eller med dessa jämförbara, avtalsbaserade utländska öppna placeringsfonder, som har minst 30 andelsägare, befriade från inkomstbeskattning.
31. Enligt 20 a § 2 mom. i inkomstskattelagen ska vad som i 1 mom. föreskrivs om placeringsfonders skattefrihet tillämpas även på specialplaceringsfonder som avses i 2 kapitlet 1 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder (162/2014) och motsvarande utländska avtalsbaserade specialplaceringsfonder under förutsättning att de är öppna och har minst 30 andelsägare.

32. Enligt 20 a § 4 mom. i inkomstskattelagen är ett villkor för att en specialplaceringsfond enligt 2 kapitlet 1 § 2 mom. i lagen om förvaltare av alternativa investeringsfonder eller en motsvarande utländsk avtalsbaserad specialplaceringsfond som huvudsakligen investerar sina tillgångar i fastigheter och fastighetsvärdepapper på det sätt som avses i 16 a kap. 4 § i den lagen ska vara fri från skatt att fonden varje år till fondandelsägarna delar ut minst tre fjärdedelar av vinsten för räkenskapsperioden med undantag för icke realiserade värdestegringar.
33. Enligt 20 a § 7 mom. i inkomstskattelagen ska, om placeringsfonden eller specialplaceringsfonden består av en eller flera specialplaceringsfonder, tillämpas på specialplaceringsfonderna vad som föreskrivs om placeringsfonder och specialplaceringsfonder.

Förarbetena till 20 a § i inkomstskattelagen

34. I regeringens proposition till riksdagen RP 304/2018 rd behandlades precisering av de rättsliga bestämmelserna om förutsättningarna för skattebefrielse för placeringsfonder och specialplaceringsfonder. Bestämmelserna om befrielse från skatt infördes senare i 20 a § i inkomstskattelagen i den version som föreligger i lagen om ändring av inkomstskattelagen, 528/2019. [Orig. s. 6]
35. I punkt 2.3.2 i propositionen förklaras att det före utfärdandet av lagen om ändring inte fanns några som helst bestämmelser om skattebehandlingen av utländska investeringsfonder i inkomstskattelagen eller källskattelagen. Skattebehandlingen avgörs från fall till fall utifrån EU-principen om fri rörlighet för kapital och tolkning av vilka omständigheter som ska beaktas vid en jämförelse av utländska respektive inhemska aktörer. Den nationella lagstiftningen om skattebehandling av placeringsfonder är överhuvudtaget knapp, vilket kan bidra till att utländska fonder i tämligen stor utsträckning jämföras med inhemska placeringsfonder. Av EUD:s rättspraxis att döma ska vid bedömningen av om fonder behandlas olika endast de grunder för åtskillnad som föreskrivs i de nationella skattereglerna beaktas. Det betyder att exempelvis egenskaperna hos placeringsfonder eller specialplaceringsfonder enligt den nationella lagstiftningen om placeringsfonder saknar betydelse vid bedömningen av huruvida inhemska och utländska fonder är jämförbara. Utifrån nationell rättspraxis och EU-domstolens rättspraxis är det likväl inte entydigt vilka omständigheter som ska beaktas vid bedömningen. Med stöd av EU-domstolens rättspraxis verkar det dock som om ringa skillnader i fråga om juridisk form eller skillnader i skattebehandlingen i den stat där den utländska investeringsfonden har hemvist inte räcker för att skapa en objektiv skillnad vid jämförelsen av utländska och inhemska fonder. I rättspraxis har betydelse uttryckligen tillmätts skattebehandlingen av investeringsfonden, inte av investeraren.
36. I punkt 3.2 förklaras att ett av syftena är att beakta de ändringar i skattelagstiftningen som behövs på grund av föreslagna ändringar i lagstiftningen för placeringsfonder. Syftet med propositionen är också att sörja för klarhet i de

situationer där en utländsk fond i beskattningen är jämförbar med en finländsk placeringsfond eller specialplaceringsfond som är fri från skatt och på så sätt förbättra förutsägbarheten och rättssäkerheten i beskattningen och minska den administrativa bördan.

37. I gällande inkomstskattelag definieras inte begreppet placeringsfond, vilket har lett till att man har varit tvungen att fastställa kriterier för jämförbarhet genom beskattnings- och rättspraxis. Eftersom den gällande finländska skattebestämmelsen till sin karaktär är tämligen allmän, har detta kunnat leda till att utländska fonder lättare jämföras med en finländsk placeringsfond. Finländska placeringsfonder och specialplaceringsfonder behandlades inte nödvändigtvis på motsvarande sätt i utlandet eller så kan de annars vara föremål för en strängare reglering än utländska fonder, vilket med hänsyn till principen om konkurrensneutralitet får anses problematiskt. Ett syfte med propositionen är att ge inhemska och utländska fonder en likvärdig ställning i detta hänseende.
38. En princip som tillämpas generellt i finländsk lagstiftning är att skattebehandlingen bestäms enligt placeringsinstrumentets juridiska form. Propositionen har inte som syfte att ändra denna princip. Finländska placeringsfonder och specialplaceringsfonder är avtalsbaserade konstruktioner, och med propositionen avser regeringen att precisera skattelagstiftningen med hänsyn endast till finländska och utländska fonder som är avtalsbaserade.
39. I punkt 3.3 fastställs att avsikten med bestämmelsen inte är att avvika från den grundprincip som tillämpas generellt vid beskattningen i Finland och som innebär att skattebehandlingen bestäms enligt den juridiska formen. Avsikten är inte heller att utsträcka tillämpningsområdet för skattefrihetsbestämmelsen till andra juridiska former för fondföretag [Orig. s. 7] utomlands. Bestämmelsen ska alltså inte enligt förslaget tillämpas på andra former av fondföretag än de som är avtalsbaserade, och på dessa endast när angivna villkor uppfylls.
40. Med hänsyn till principen om fri rörlighet för kapital enligt FEUF kan inhemska och utländska fonder inte försättas i olika ställning i beskattningen. I en situation där en inhemsk placeringsfond är befriad från skatt, bör inte heller källskatt innehållas på vinstutdelning till en utländsk investeringsfond. Likväl bör skattereglerna för placeringsfonder preciseras, med tanke på den oklarhet som anknyter till jämförelserna av utländska och inhemska fonder och den administrativa börda som detta ger upphov till. Det skulle göra det enklare att bedöma i vilka situationer en utländsk fond kan jämföras med en finländsk placeringsfond eller specialplaceringsfond. Ansökningarna om återbäring av källskatt har också fiskal betydelse..
41. I Finland grundar sig beskattningen på placeringsinstrumentets juridiska form. De finländska placeringsfonderna är avtalsbaserade konstruktioner som inte utgör självständiga juridiska personer utan bildar en förmögenhetsmassa om vars skattefrihet det föreskrivs särskilt. Utländska investeringsfonder kan i

beskattningen jämföras med finländska aktieföretag främst på grundval av deras juridiska form.

42. I finansutskottets betänkande FiUB 34/2018 förklaras bl.a. att utskottet har noterat att man i propositionen inte har beaktat utländska placeringsfonder i den mening som avses i direktivet om placeringsfonder (UCITS) och fonder i trustform. Skattebefrielsen är endast avpassad efter avtalsbaserade placeringsfonder och specialplaceringsfonder, eftersom de i Finland baserade fonderna endast kan vara avtalsbaserade konstruktioner. För skattebehandlingen av investentbolag och fonder i trustform kvarstår därmed ett tolkningsbehov med avseende på unionsrätten.
43. Utskottet ansåg emellertid att propositionen var motiverad även i detta hänseende, eftersom de finländska bestämmelserna om beskattningsrätt genom de föreslagna ändringarna anpassats på så sätt att man kan utgå från att de uppfyller de av domstolen i dess hittillsvarande praxis ställda kraven på skattebehandling av utländska fonder som kan jämföras med finländska placeringsfonder eller specialplaceringsfonder. Det är också av betydelse att skatteunderlagen i Finland inte onödigtvis begränsas i gränsöverskridande situationer.

Tillämpliga bestämmelser inom unionsrätten

Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF)

44. Enligt artikel 49 första stycket FEUF är inskränkningar för medborgare i en medlemsstat att fritt etablera sig på en annan medlemsstats territorium inom ramen för de efterföljande bestämmelserna förbjudna. Detta förbud ska även omfatta inskränkningar för medborgare i en medlemsstat som är etablerad i någon medlemsstat att upprätta kontor, filialer eller dotterbolag.
45. Enligt artikel 63.1 FEUF ska inom ramen för bestämmelserna i detta kapitel alla restriktioner för kapitalrörelser mellan medlemsstater samt mellan medlemsstater och tredjeland vara förbjudna. **[Orig. s. 8]**
46. Enligt artikel 65.1 a FEUF ska bestämmelserna i artikel 63 inte påverka medlemsstaternas rätt att tillämpa sådana bestämmelser i sin skattelagstiftning som skiljer mellan skattebetalare som har olika bostadsort eller som har investerat sitt kapital på olika ort.
47. Enligt artikel 65.3 FEUF får inte de åtgärder och förfaranden som avses i punkterna 1 och 2 utgöra ett medel för godtycklig diskriminering eller en förtäckt begränsning av den fria rörligheten för kapital och betalningar enligt artikel 63.

Domstolens praxis

48. Domstolens dom i målet C-303/07, *Aberdeen Property Fininvest Alpha Oy*, avsåg etableringsfriheten enligt artikel 43 EG (nuvarande artikel 49 FEUF). Den hänskjutande domstolen ville med sin fråga få klarhet i huruvida artiklarna 43, och 48, samt 56 och 58 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen ska tolkas så, att tillgodoseendet av de grundläggande friheter som dessa artiklar tryggar förutsätter att ett aktiebolag eller en placeringsfond som avses i finländsk lagstiftning och ett SICAV-bolag som avses i Luxemburgs lagstiftning ska anses sinsemellan jämförbara, oberoende av att finländsk lagstiftning inte känner till en bolagsform som helt skulle motsvara SICAV-bolaget, när hänsyn samtidigt tas till att SICAV-bolaget, som är ett i Luxemburgs lagstiftning reglerat bolag, inte nämns i förteckningen över bolag i artikel 2.a i direktiv 90/435/EEG, med vilket den finländska källskattelagstiftningen överensstämmer, samt även den omständigheten att SICAV-bolaget enligt den nationella skattelagstiftningen i Luxemburg inte är skyldigt att betala skatt på inkomst. Strider det således mot nämnda artiklar i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen att ett SICAV-bolag med säte i Luxemburg i egenskap av dividendtagare inte är befriat från den källskatt som i Finland uppbärs för dividendinkomst?
49. Domstolen konstaterade i punkt 50 i nämnda dom för det första att den omständigheten att det i finländsk rätt inte existerar någon bolagsform som är identisk med enligt luxemburgsk rätt bildade SICAV-bolag inte i sig kan rättfärdiga en åtskillnad i behandlingen, eftersom detta, i avsaknad av en fullständig harmonisering på gemenskapsnivå av medlemsstaternas associationsrätt, skulle leda till att etableringsfriheten helt mister sin ändamålsenliga verkan.
50. I punkt 55 i nämnda dom konstaterade domstolen att de skillnader mellan ett enligt luxemburgsk rätt bildat SICAV-bolag och ett enligt finländsk rätt bildat aktiebolag som den finländska och den italienska regeringen har åberopat alltså inte räcker för att påvisa en objektiv skillnad med avseende på befrielsen från skyldigheten att innehålla källskatt på erhållen utdelning. Det saknas därmed anledning att pröva i vilken mån de skillnader som av nämnda regeringar har påståtts föreligga mellan ett enligt luxemburgsk rätt bildat SICAV-bolag och en finländsk placeringsfond har betydelse för etableringen av en sådan skillnad i objektiv situation.
51. I punkt 56 i nämnda dom slog domstolen dessutom fast att det av detta följer att den skillnad i behandlingen av i landet ej hemmahörande SICAV-bolag och i landet hemmahörande aktiebolag [**Orig. s. 9**] som görs beträffande innehållande av källskatt på de utdelningar som dessa erhåller från i landet hemmahörande bolag utgör en inskränkning av etableringsfriheten som i princip är otillåten enligt artiklarna 43 EG och 48 EG.
52. Domstolen ansåg både i de förenade målen C-338/11 och C-347/11, *Santander Asset Management*, med avseende på fransk källskatt, och i mål C-190/12,

Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company, ned avseende på polsk källskatt, att källskatten på vinstutdelning i källstaten stod i strid med artikel 63 FEUF, eftersom utländska placeringsfonder i objektivt sett jämförbar situation skulle behandlas sämre i skattehänseende än inhemska placeringsfonder.

53. I mål C-156/17, *Köln-Aktiefonds Deka*, som gällde återbetalning av skatt på utdelning i Nederländerna slog domstolen i punkt 55 i domen fast att en nationell lagstiftning som tillämpas utan åtskillnad på aktörer med respektive utan hemvist i landet emellertid kan utgöra en restriktion för den fria rörligheten för kapital. Det följer nämligen av domstolens praxis att även en åtskillnad som grundar sig på objektiva kriterier i praktiken kan missgynna gränsöverskridande situationer. I punkt 56 konstaterade domstolen att detta är fallet när en nationell lagstiftning, som är tillämplig utan åtskillnad på aktörer med respektive utan hemvist i landet, föreskriver att en skattefordel endast gäller situationer där en aktör uppfyller villkor eller skyldigheter som, till sin art eller i praktiken, är utmärkande för den nationella marknaden, på så sätt att endast aktörer som är verksamma på den inhemska marknaden kan uppfylla dessa villkor eller skyldigheter, och aktörer utan hemvist i landet – som har jämförbara egenskaper med aktörerna med hemvist i landet – i allmänhet inte uppfyller dessa.
54. Den hänskjutande domstolen anser att det i vare sig de ovannämnda avgörandena eller andra avgöranden från EU-domstolen inte ges något direkt svar på den fråga som uppkommer i förevarande nationella mål.

8. Kortfattad redogörelse för skälen till att förhandsavgörande begärs

55. Förvaltningsdomstolen ska avgöra huruvida klaganden vid beskattningen för år 2020 kan jämföras med finländska, inkomstskattebefriade placeringsfonder på så sätt, att denna inte är skatteskyldig för i Finland förvärvade hyresintäkter och försäljningsvinster eller om klaganden ska erlägga källskatt i Finland för de berörda inkomsterna.
56. Enligt det förhandsavgörande som Skatteförvaltningen har meddelat kan klaganden, som vid beskattningen för beskattningsåret 2019 ska jämföras med en finländsk placeringsfond som är befriad från erläggande av skatt på inkomster på grundval av 20 a § i inkomstskattelagen, vilken trädde i kraft vid årets början 2020, inte betraktas som en placeringsfond som är befriad från erläggande av skatt på inkomster, och klaganden är därmed skyldig att erlägga källskatt på sina i Finland förvärvade inkomster.
57. Det behövs i detta mål en tolkning av om den nationella bestämmelsen i 20 a § i inkomstskattelagen står i strid med artiklarna 49, 63 och 65 FEUF, eftersom endast avtalsbaserade utländska öppna placeringsfonder enligt de angivna rättsliga bestämmelserna jämföras med finländska placeringsfonder som är befriade från inkomstskatt, varvid exempelvis placeringsfonder i form av bolag av det slag som klaganden utgör [**Orig. s. 10**] efter lagändringen inte längre kan jämföras med en finländsk placeringsfond som är fri från skatt. Enligt de finländska rättsliga

bestämmelserna för placeringsfonder kan placeringsfonder endast vara avtalsbaserade.

58. Såvitt förvaltningsdomstolen känner till har EU-domstolen inte meddelat något förhandsavgörande avseende tolkningen av artiklarna 49, 63 och 65 FEUF i ovan nämnda fråga.
59. A ACPI och Enheten för bevakning av skattetagarnas rätt har fått tillfälle att yttra sig över begäran om förhandsavgörande från EU-domstolen.

Beslut av Helsingfors förvaltningsdomstol att hänskjuta frågan till EU-domstolen för förhandsavgörande

60. Förvaltningsdomstolen har beslutat att vilandeförklara målet och med stöd av artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) begära att domstolen ska meddela ett förhandsavgörande avseende tolkningen av artiklarna 49, 63 och 65 FEUF. Förhandsavgörandet är nödvändigt för att kunna döma i det vid förvaltningsdomstolen anhängiga målet.

Tolkningsfrågan

Ska artiklarna 49, 63 och 65 FEUF tolkas så, att de utgör hinder för nationella rättsliga bestämmelser, enligt vilka endast avtalsbaserade utländska öppna placeringsfonder kan jämföras med en inkomstskattebefriad finländsk placeringsfond som är befriad från inkomstskatt, varigenom utländska placeringsfonder som till sin juridiska form inte är avtalsbaserade omfattas av källskatt i Finland, trots att det inte finns några andra betydande objektiva skillnader mellan dem och finländska placeringsfonder?

Förvaltningsdomstolen kommer att avgöra tvisten slutgiltigt när EU-domstolen lämnat sitt förhandsavgörande i denna fråga.

Prövningsmöjligheter

Enligt 108 § i lagen om administrativt förfarande kan detta beslut inte överklagas separat. [Orig. s. 11]

[utelämnas] [Orig. s. 12] [utelämnas]